



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XV. Ut tertius Romanae Ecclesiae Episcopus fuit Clemens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

VESPASIANUS.

τὴν ἀρχὴν τῆς ἱακώβου διαδοχῆς ἡλικίαν αἰσίων ποιήσας. καὶ δὴ δὲ μίαν γνώμην τῆς πάντας Συμεῶνα τὸν τῷ Κλωπᾷ, ἔκαστος τῶν εὐαγγελιστῶν μνημονεύει γραφῇ, ὅτι τῆς αὐτοῦ παρρησίας ἰσχυρὸν εἶναι δοκίμασαν, ἀνεψιὺν ὡς γε φασὶ γεγονότα τῷ Ἰωσήφ. τὸν γὰρ οὖν Κλωπᾶν, ἀδελφὸν τῷ Ἰωσήφ ὡς ἀρχὴν Ἡγήσιππον ἰσορεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ὡς Οὐεσπασιανὸς τὴν ἐκ Δαβὶδ ζήτησιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ.

ΚΑὶ ἐπὶ τούτοις, Οὐεσπασιανὸν μὲν τὴν τῶν Ἱερουσαλὴμων ἀλώσιν, πάντας τῆς δὲ πόλεως Δαβὶδ, ὡς ἀνὰ μὴ ἀφελειφθεῖν πρὸς τὴν Ἰουδαίαν τῶν δὲ βασιλικῆς φυλῆς, ἀναζητῶντες πρὸς αὐτὴν μεγίστον τῶν Ἰουδαίων αὐτὴν ἐκ ταύτης διαβίον ἐπαρτηθῆναι τῇ αἰσίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ὡς δὲ ὑπὲρ Ρωμαίων Ἐπίσκοπος Ἀνγκλίου.

Ἐπὶ δέκα τὸν Οὐεσπασιανὸν ἔτεσι βασιλεύσαντα ἀντοκρατορὶς Τίτου ὁ παῖς διαδέχεται, ἔκαστος δὲ ὑπὲρ τῆς βασιλείας, δὴν Ἐπίσκοπος τῶν Ρωμαίων ἐκκλησίας δυοκαίδεκα τὴν λείψανον ἐναντιοῦς καταρχὼν Ἀνγκλήτῳ ταύτῃ τῷ ἀδελφῷ. Τίτον δὲ Δομετιανὸς ἀδελφὸς διαδέχεται, δὲ ἔτεσι καὶ μιστοῖς ἰσοῖς βασιλεύσαντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ὡς δὲ ὑπὲρ Ἀλεξανδρινῶν Ἐπίσκοπος Ἀβίλιος.

Τῷ ἔτῳ μὲν ἔτι Δομετιανῷ, τῇ καὶ Ἀλεξανδρινῇ παρρησίας ὁ πρῶτος Ἀνιανὸς, δὲ πρὸς τοῖς εἰκοσιν δὲ πηλὴσας ἔτη τελευτᾷ διαδέχεται, δὲ αὐτὸν δὲ ὑπὲρ Ἀβίλιος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ὡς τρίτος Ρωμαίων Ἐπίσκοπος Κλήμης.

Δωδεκάτω δὲ ἔτι τῆς αὐτῆς ἡγεμονίας, τῷ ἔτῳ Ρωμαίων ἐκκλησίας Ἀνγκλίου ἔτεσιν Ἐπίσκοπος εὐσάντα δεκάδω, διαδέχεται Κλήμης, ὃν συνεργὸν ἑαυτῷ γράφει Φιλιππησίους Ἐπισκόπων ὁ Ἀπόστολος διδάσκει λέγων, μὲν καὶ Κλήμης καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μετὰ τὸν ὀνόματι ἐν βίβλῳ ζωῆς.

cedere mereretur. Omnes itaque uno consensu Symeonem filium Cleopæ, illius cuius in evangelis fit mentio, episcopali sede dignum judicaverunt. Creditur autem Symeon patruelis fuisse Servatoris. Nam Cleopam fratrem fuisse Josephi testatur Hegesippus.

CAPUT XII.

Quomodo Vespasianus eos qui à Davide genus ducerent, congrui iussit.

Ama est præterea Vespasianum, post expugnatam Hierosolymorum civitatem, eos qui à Davide genus ducerent perquiri iussisse, ne ququam apud Judæos ex regia stirpe superesset: eaque ex causa gravissimam rursus persecutionem Judæis illatam fuisse.

CAPUT XIII.

Vi Romanorum Ecclesia secundus præfuerit Anencletus.

Ed Vespasiano, cum per annos decem imperium tenuisset, successit filius Titus. Cujus secundo Imperii anno Linus ecclesiæ Romanæ episcopus, cum eam duodecim annis administrasset, Anencleto deinde regendam tradidit. Titus verò duobus annis Imperii totidemque mensibus expletis, Domitianum fratrem successorem reliquit.

CAPUT XIV.

Quomodo item secundus Alexandrina Ecclesia præfuit Avilius.

Huius anno quarto primus Alexandrinorum ecclesiæ episcopus Anianus, duobus & viginti annis exactis abiit à vita. Cui secundus ordine successit Avilius.

CAPUT XV.

Uterius Ecclesia Romana Episcopus fuit Clemens.

Anno autem ejusdem Imperatoris duodecimo, Anencletus exactis in episcopatu annis duodecim, successorem reliquit Clementem. Quem quidem Paulus Apostolus in epistola ad Philippenses scripta, adiutorem suum fuisse docet his verbis: Cum Clemente, inquit, & ceteris adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vitæ.